

[Melchior.]

Skriftlig begrundelse.

Statens filmcentral har selv i et svar til folketingets kulturudvalg oplyst, at denne praksis følges uanset årsagen til filmens kassation. Spørgeren er bekendt med flere tilfælde, hvor filmcentralen udsender en film i månedsvis efter, at samme film er blevet kasseret på grund af påviste og indrømmede fejl af væsentlig art. Filmcentralen betegner denne praksis som opfyldelse af kontraktforhold, skønt man har tusinde andre film at tilbyde i stedet. Den skildrede praksis forekommer at være lige modsat hensigten med filmcentralens virke i henhold til loven.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Filmcentralen har den praksis, at den effektuerer de udlån, som er aftalt på det tidspunkt, da en film kasseres. Jeg har tidligere i et skriftligt svar til hr. Melchior, den 14. marts i år, givet udtryk for den principielle holdning, at ministeren ikke skal blande sig i, hvilke film filmcentralen distribuerer, det må filmcentralens bestyrelse være ansvarlig for. Jeg vil gerne gentage, at sådanne film kun lånes til låntagere, som er gjort bekendt med filmcentralens programredaktions vurdering, der førte til kassation, og som alligevel udtrykkeligt ønsker at se udgaven af den pågældende film.

Endelig kan jeg oplyse, at folketingets ombudsmand for tiden arbejder med sagen på grundlag af en henvendelse fra en privatperson, som også ønsker ekspeditionen af de resterende bevillinger standset.

Melchior (CD):

Jeg har ikke tabt mælet på grund af det svar, kulturministeren gav mig, men det er lige ved; havde jeg ikke mistet det inden, kunne det godt være sket her.

Jeg husker da udmærket det svar, jeg fik af kulturministeren tidligere, men siden den tid har vi i kulturudvalget fået den besked, at man udsender film, efter at der er udfærdiget kassationseddel, og uanset grunden til kassationen.

Jeg har her en skrivelse af 1. marts 1977, fra statens filmcentrals programredaktion, og jeg vil gerne citere to sætninger derfra, nemlig for det første:

»Derimod finder vi, at der er mange ukorrektheder i filmens historiske gennemgang af Palæstinakonflikten og i beskrivelsen af ara-

bernes stilling i Israel, ukorrektheder, som ikke kan tilbagevises blot med en henvisning til forskellige opfattelser.«

For det andet:

»Vi må konkludere, at filmen rummer så væsentlige fejl, at det ikke vil være rimeligt fortsat at udlåne den i den foreliggende udgave fra statens filmcentral.« Hvorefter man udlåner den 90 gange til og betragter det som et kontraktforhold, skønt der er 3 måneder og 4 måneder til, at den skal være ude. Man kan altså meddele, at det ikke er rimeligt, men gør det så alligevel; noget, man selv finder ikke er rimeligt, gør man alligevel. Kulturministeren ved, at hverken jeg eller mit parti ønsker ministeransvarlighed i den slags afgørelser, men her drejer det sig ene og alene om film, som den pågældende statsinstitution, der sorterer under kulturministeren, selv har kasseret, fordi den er i strid med lovens ord om, at det skal være til oplysnings- og undervisningsformål. Man udsender film – om historiske emner, om konkrete emner såsom tandpleje – som man har erkendt er behæftet med så alvorlige mangler, at man selv må sige, det ikke er rimeligt fortsat at udlåne dem. Så vil jeg gerne spørge ministeren: Er det så ikke imod både bogstav og ånd i den lov, som statens filmcentral virker under, når denne praksis fortsat følges?

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det, som jeg synes er det afgørende i denne sag, er, at statens filmcentral, som jeg går ud fra den har gjort, har givet oplysninger til dem, der ønskede filmene, om netop de ting, hr. Melchior fremførte, altså om de fejl, der var. Når man så alligevel har ønsket at se denne film, kan det skyldes to synspunkter, nemlig enten, at man siger: ja, der er nok en tendens i den film, og den er måske ikke objektiv, men vi synes nu, det er rigtigt, hvad den siger. Eller det modsatte: man vil gerne se denne tendens for at bekæmpe den.

Melchior (CD):

Jeg forstår, vi ikke kommer det nærmere, men jeg stillede dog et spørgsmål, hr. kulturminister. Er det i overensstemmelse med lovens ord om, at statens filmcentral skal fremstille og distribuere film til undervisnings- og oplysningsformål, at den distribuerer film, der er det modsatte af oplysning, at usandheder, konstaterbare faglige usandheder, udsendes i ly